

מ"ת 5674/04/14 - מדינת ישראל נגד ז ח

בית משפט השלום בנצרת

05 יוני 2014

מ"ת 5674-04-14 מדינת ישראל נ' ח(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין

המבקשת
נגד
מדינת ישראל

ז ח

המשיב

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד בני משה - פמ"צ

המשיב: הובא וע"י ב"כ עו"ד יוסף חאזם מהסנגוריה הציבורית

החלטה

לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב 3 עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו בת"פ (נצ') 5644-04-14.

כתב האישום:

1. כתב האישום הוגש בתאריך 3.4.14 ובמסגרתו יוחסו לכל אחד מן המשיבים מעשים שונים כחלק מפרשה אחת של הונאת מקרקעין:

בחלק הכללי הוסבר כי המשיבים 1 ו-3 הנם אחים, המשיבה 2 הנה אשת המשיב 1. המשיב 4 היה בעבר עורך דין אך הוצא מלשכת עו"ד זה מכבר והמשיב 5 הנו עורך דין.

במסגרת **האישום הראשון**, המיוחס **למשיבים 1, 3 ו-4**, יוחסו למשיב 3 עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות (שני מקרים), שימוש במסמך מזויף (שני מקרים), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות (שני מקרים). למשיב 4 יוחסו עבירות של סיוע לניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והתחזות.

בהתאם לאישום הראשון, המשיבים 1 ו-3 זיפו יפוי כוח בלתי חוזר, המייפה לכאורה את כוחו של המשיב 3 למכור חלקת מקרקעין סמוך לסכנין, ששטחה שני דונם, קרקע ששווייה מוערך בכמיליון ₪, וזאת תוך זיוף חתימת בעלת הקרקע, טובה נעמי אילני ז"ל, אשר נפטרה ביום 13.2.10, ותוך זיוף חתימת עו"ד עדנאן חליחל ז"ל. במהלך נובמבר 2013 הציע המשיב 3 לאדם בשם פואד לרכוש את הקרקע הנ"ל, וזאת כשהמשיב 3 מציג עצמו בפניו

עמוד 1

כבעל זכויות בקרקע, מכוחו של יפוי הכוח המזויף, הגם שלא היה בעל זכויות בקרקע.

לאחר מו"מ סוכם בין המשיב 3 לבין פואד כי פואד ישלם למשיב 3 תמורת הקרקע 800,000 ₪, מתוכם 300,000 ₪ לאלתר והיתרה לאחר רישום הבעלות ופואד שילם מיידית למשיב 3 - 300,000 ₪. בתאריך 27.11.13 ניגש המשיב 3 עם פואד ללשכת רישום המקרקעין בנצרת עילית ומכוחו של יפוי הכוח המזויף נרשמה בפנקסי הטאבו הערת אזהרה על הקרקע לטובת פואד. יורשיה של בעלת הקרקע, הגב' אילני ז"ל, גילו רישום הערת האזהרה ובפברואר 2014 הגישו לבימ"ש המחוזי בחיפה בקשה לצו מניעה. במהלך ההליך המשפטי, פנה המשיב 3 אל היורשים ואל עורכת הדין שייצגה אותם באותו הליך ודרש כי ישלמו לו 30,000 ₪ תמורת הסרת הערת האזהרה וכן דרש מהם לבטל את התלונה שהגישו במשטרה בעניין זה.

בהמשך פנה המשיב 4 ליורשים ואל ב"כ, הציג עצמו כעורך דין שבכוחו להשפיע על המשיב 3 ועל פואד להסיר את הערת האזהרה ודרש בשם המשיב 3 בתמורה סך של 20,000 ₪.

משסירבו היורשים לדרישות ומשהבינו המשיבים 1, 3 כי נתפסו בכף, ערכו המשיבים 1, 3 בקשה לביטול הערת האזהרה והסכם לביטול מכר הקרקע, עליהם זיפו הן את חתימתו של האחר והן חתימתו של עו"ד חסארמה איברהים. את המסמכים המזויפים הללו הגישו המשיבים 3, 4 ללשכת רישום המקרקעין אך רשם המקרקעין סירב לקבלם.

במסגרת **האישום השני המיוחס למשיבים 1 ו-3**, יוחסו למשיב 3 עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות (שני מקרים), שימוש במסמך מזויף (שני מקרים) וניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. למשיב 1 יוחסה עבירה של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות (שני מקרים).

בהתאם לאישום השני, זיפו המשיבים 1, 3 יפוי כוח בלתי חוזר המייפה לכאורה את כוחו של המשיב 3 לבצע פעולות בחלקת מקרקעין בסכנין, ששטחה 832 מ"ר, ושוויה מוערך בכמיליון ₪, וזאת תוך זיוף חתימת בעל הקרקע, בדראן מלחם חלאילה ז"ל, אשר נפטר ביום 23.4.2001, ותוך זיוף חתימת עו"ד נסים חיג'אזי.

במהלך חודש ינואר 2014 פנה המשיב 3 לפואד, הציג עצמו כבעל זכויות בקרקע והציע לפואד לרכשה. סוכם בין המשיב 3 לפואד כי פואד ישלם למשיב 3 סך של 800,000 ₪ תמורת רכישת הקרקע והשניים חתמו, במשרדו של המשיב 5, על הסכם מכר הקרקע ובקשה לרישום הערת אזהרה לטובת פואד.

בתאריך 28.1.14 ניגש המשיב 3 ללשכת רישום המקרקעין ומכוחו של יפוי הכוח המזויף נרשמה בפנקסי הטאבו הערת אזהרה על הקרקע לטובת פואד. משהוגשה תלונה במשטרה בגין המתואר באישום הראשון, ערכו המשיבים 1, 3 בקשה לביטול הערת האזהרה וכן הסכם לביטול מכר הקרקע, עליהם זיפו המשיבים 1, 3 את חתימתו של פואד ואימתו המסמכים תוך זיוף חתימת עו"ד חסארמה איברהים. ביום 5.3.14 ניגש המשיב 3 יחד עם המשיב 4 ללשכת רישום המקרקעין והגיש את המסמכים המזויפים, אך רשם המקרקעין סירב לקבלם.

במסגרת **האישום השלישי, המיוחס למשיבים 1, 2 ו-5**, יוחסו למשיב 1 עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות (שלושה מקרים) ושימוש במסמך מזויף (שלושה מקרים). למשיבה 2 יוחסו עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות (שלושה מקרים), שימוש במסמך מזויף (שלושה מקרים) וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. למשיב 5 יוחסו עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף (מספר מקרים).

בהתאם לאישום השלישי, בוצעה הונאה דומה בשלוש חלקות מקרקעין בכפר מנדא, ששוויין הכולל 2.1 מיליון דולר אמריקאי, קרקעות שהנן בבעלותו של ת ד ז"ל, אשר נפטר זה מכבר ולו יורשים. המשיבים 1, 2 זיפו הסכם מכר

לפיו אביה של המשיבה 2 קנה מת ד ז"ל את שלוש חלקות המקרקעין הנ"ל. במסמך זויפה חתימת המנוח וכן זויפה חתימתו של עו"ד חנא נאקרה ז"ל. המשיבים 1, 2 זייפו גם צו ירושה של בית הדין השרעי בעכו לפיו אחיה של המשיבה 2 הסתלק מעזבונו של אביה של המשיבה 2 ולכן המשיבה 2 הנה היורשת היחידה של נכסי אביה המנוח. באותו מסמך זויפה חתימת הקאדי דאוד זיני. בתאריך 9.12.12 הגישה המשיבה 2 לבית המשפט המחוזי בחיפה תביעה לפסק דין הצהרתי לפיו היא הבעלים בקרקעות, וזאת מכוח ההסכם המזויף וצו הירושה המזויף, אותם צירפה לתביעתה.

המשיבים 1, 2, 5 זייפו יפיו כוח לפיו יורשיו של ת ד ז"ל מייפים כוחו של המשיב 5 לייצגם בהליך המשפטי הנ"ל, יפיו הכוח המזויף הוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה ומכוחו התייצב המשיב 5 לדיון שהתקיים ביום 26.12.12 ובהמשך הגיש המשיב 5 מסמכים שונים מטעם היורשים ובשם. בתאריך 15.1.13 הודיע המשיב 5 לבית המשפט כי הצדדים הגיעו להסכם פשרה לפיו הקרקעות ירשמו על שם אביה של המשיבה 2, כשלמעשה המשיב 5 ויתר בכך בשם היורשים על הבעלות בקרקעות, כל זאת ללא ידיעת היורשים וללא הסכמתם. בית המשפט המחוזי אישר את הסכם הפשרה ונתן לו תוקף של החלטה מחייבת. בהמשך הוגש דיווח מטעם המשיבה 2 ללשכת מיסוי המקרקעין על העברת הבעלות בקרקעות על שם המשיבה 2. משנודע ליורשים, פנו לבית המשפט המחוזי בחיפה בבקשה לביטול פסק הדין ובהסכמת הצדדים בוטל פסק הדין.

במסגרת **האישום הרביעי**, המיוחס **למשיב 5**, יוחסו למשיב 5 עבירות של שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה (מספר מקרים). בהתאם לאישום זה, עם מעצרו של המשיבים 1-4 בגין פרשה זו, ניגש המשיב 5 לביתם של המשיבים 1, 2 בסכנין והורה לבני הבית להעלים כל מסמך שחוקרי המשטרה לא נטלו עמם. ביום 19.3.14 פנה המשיב 5 לנואף דאהר, אחד מיורשי המנוח תאופיק דאהר ז"ל, וביקש ממנו לבטל את התלונה שהגיש במשטרה בפרשה זו. המשיב 5 הבטיח לנואף כי יתן לו כל שביקש תמורת ביטול התלונה. ביום 21.3.14 פנה המשיב 5 בשנית אל נואף וביקש כי יבטל את התלונה.

במסגרת **האישום החמישי**, המיוחס **למשיבה 2**, יוחסו למשיבה 2 עבירות של הדחה בחקירה והפרת הוראה חוקית. בהתאם לאישום זה, המשיבה 2 נעצרה ביום 18.3.14 במסגרת פרשה זו וביום 20.3.14 שוחררה בתנאים מגבילים הכוללים אי יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשה. למרות האמור, ביום 21.3.14 התקשרה לאחיה, המוזכר באישום השלישי, וביקשה ממנו כי אם יוצגו לו בחקירה מסמכים, עליהם זויפה חתימתו, ימסור כי זוהי אכן חתימתו.

רקע:

2. בישיבת יום 3.4.14, בהסכמת הצדדים, שוחררה **המשיבה 2** ממעצרה בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא בפיקוח אחת מבין שתי משמורניות כל העת, איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה, הפקדה בסך 5000 ₪, ערבויות וצו עיכוב יציאה מן הארץ. ב"כ המבקשת הסבירו כי למרות חלקה המשמעותי של המשיבה 2 בעבירות שבוצעו, השחרור נבע מטעמים הומניטאריים, כיון שהמשיב 1, שהנו בעלה של המשיבה 2, נתון אף הוא במעצר בתיק זה, ולבני הזוג תינוק כבן שנתיים. לדעת ב"כ המבקשת, היות שמדובר בשחרור מטעמים הומניטאריים, אין בשחרורה של המשיבה 2 כדי להשליך על המשיבים האחרים.

3. בישיבת יום 8.4.14, בהסכמת הצדדים, שוחרר **המשיב 4** ממעצרו בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא כשבכל עת יהיה בפיקוח שני ערבים במקביל, איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה, הפקדה בסך

5000 ₪, ערבויות, צו עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכון. ב"כ המבקשת הסבירה כי ההסכמה מקורה בחלקו היחסי של המשיב 4 במעשים נשוא תיק זה, כשלדידה חלקו נמוך משל המעורבים האחרים. בישיבת יום 2.6.14, ניתנה הקלה בתנאים על רקע הומניטארי, נוכח מצב בנו הסובל מאוטיזם, כך שהמשיב 4 יוכל להסיע את בנו ללימודים בנצרת בכל יום לימודים משעה 7:00 עד 10:00 ומשעה 15:00 עד 18:00.

4. בתאריך 09.04.14 הוריתי על שחרורו של **המשיב 5** בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא כשבכל עת יהיה בפיקוח שני ערבים במקביל, איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה, הפקדה בסך 7,000 ₪, ערבויות, צו עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכון. החלטתי ניתנה לאחר איזון בין חומרת מעשיו, בראי קיומן של ראיות לכאורה להוכחתן, בהתחשב בחלקו היחסי של המשיב 5 במעשים, לאור נסיבותיו האישיות, עברו הפלילי הנקי והחלופה שהוצעה.

היות שהמשיב 5 הפר תנאי שחרורו, הוגשה בקשה לעיון חוזר מטעם המבקשת. לאור מהות ההפרה ולאחר קבלת תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן, שוחרר המשיב 5 בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא בפיקוח שני ערבים במקביל, איזוק אלקטרוני, איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה, הפקדה בסך 10,000 ₪, ערבויות, צו עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכון.

5. בישיבת יום 8.4.14 הסכימו ב"כ **המשיבים 1 ו-3** לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, תוך שמירה על זכותם לטעון לעוצמת הראיות. לבקשת המשיבים 1 ו-3, נתקבלו בעניינם תסקירי מעצר מטעם שירות המבחן.

6. בהחלטתי מתאריך 18.05.14 הוריתי על מעצרו של **המשיב 1** עד לתום ההליכים, כיון שקיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו בכתב האישום, כיון שקיימת עילה למעצרו על רקע היותו אחת הדמויות המרכזיות והדומיננטיות בפרשת הונאה זו ולאור עברו, ומכיון שלא הוצגה חלופת מעצר הדוקה והולמת כנדרש בעניינו. יחד עם זאת, על רקע התרשמות שירות המבחן, הותרתי בידי המשיב 1 אפשרות להציג חלופה שונה, הכוללת איזוק אלקטרוני ומעצר בית מלא מחוץ לסכנין, שלא תחת משמורת בני משפחה מדרגה ראשונה, בשילוב עם תנאים נלווים.

בהחלטתי מיום 01.06.14, בבקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב 1, חזרתי והבהרתי כי חלופת מעצר הולמת בעניינו של המשיב 1 תכלול, בין השאר, איזוק אלקטרוני ומעצר בית מלא מחוץ לסכנין, כשיהיה נתון במקביל תחת פיקוח שני משמורנים שאינם בני משפחה מדרגה ראשונה. הדין נדחה לשם קבלת תסקיר מעצר משלים לתאריך 16.06.14.

7. בישיבת יום 18.05.14 חזר בו **המשיב 3** מטענתו בדבר עוצמת הראיות ולבקשתו נדחה הדין ליום 02.06.14 בו טען לגוף הבקשה.

טיעוני הצדדים:

8. ב"כ המבקשת בקש להורות על מעצרו של המשיב 3 עד לתום ההליכים, הפנה לחלקו של המשיב 3 בכתב האישום ולתסקיר שירות המבחן אשר לא בא בהמלצה ביחס למשיב 3, לא רק בשל החלופה שהוצעה אלא גם בשל מאפייניו של המשיב 3 והערכת מסוכנות גבוהה. התובע טען כי הוצעה היום חלופה בבית המשיב 3 תחת פיקוח משמורנית אחת ויחידה שהנה בתו, כאשר קיים קושי בפיקוח בני משפחה מדרגה ראשונה. לגישתו, המשמורנית עובדת בשתי עבודות ולומדת ולכן הצהרתה כי תעזוב הכל לאורך זמן כדי לפקח לבדה על המשיב

24 שעות, אינה מעשית. לדבריו, שירות המבחן התייחס למצבו הרפואי של המשיב 3 ומכל מקום מצב זה לא החל בזמן האחרון אלא קדם לעבירות ולא מנע ביצוען ואף לא מנע ממנו ריצוי מאסר בעבר. ב"כ המבקשת הגיש עברו הפלילי של המשיב 3, הפנה לקיומן של 15 הרשעות בעברו ולריצוי מאסרים.

9. ב"כ המשיב 3 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך עתר לשחרור המשיב 3 למעצר בית מלא בביתו שבכפר סכנין תחת פיקוח בתו ועם איזוק אלקטרוני. לחלופין, ביקש לשחררו לחלופת מעצר במסגרת היחידה לנפגעי סמים בלשכת הרווחה בכפר סכנין. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של המשיב 3 אשר היה מכור לסמים תקופה ממושכת, נגמל מסמים ונמצא מזה מספר שנים בשיחות פרטניות ובקבוצות ביחידה לנפגעי סמים בסכנין על מנת לחזקו שלא יחזור למעגל הסמים. הסנגור הוסיף כי טיעוני התובע אינם מתיישבים עם מטרת הליך המעצר ומעצר לא בא על חשבון העונש. לדבריו, המלצת שירות המבחן הנה בגדר המלצה בלבד כשההכרעה נתונה בידי בית המשפט. הסנגור התרשם כי בתו של המשיב 3 רצינית, מבינה את גודל האחריות, ולמרות גילה הצעיר היא בעלת ניסיון חיים. לגישתו, אין לפסול בן משפחה כערב, ומשכך יש להורות על שחרור המשיב 3 בחלופת מעצר ובכך להשיג את תכלית המעצר. הסנגור ביקש לשקול שחרור המשיב 3 גם משום שלא הסתבך בעבירות מזה מספר שנים, על רקע מצבו הבריאותי וכדי לא להפלותו ממרבית הנאשמים האחרים ששוחררו בתנאים.

דין והכרעה:

10. בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, בבוא בית המשפט להחליט באם להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, עליו לבחון אם קיימות ראיות לכאורה להוכחות האישומים המיוחסים למשיב, האם הוכחה עילת מעצר והאם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות תנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.

11. הסנגור הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ולאחר עיון בתיק החקירה סבורני כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב 3 בכתב האישום.

12. בעניינו של המשיב 3 קיימת עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב), נוכח קיום יסוד סביר לחשש כי ישוב ויפגע בקניינו של הציבור, בביטחון הציבור ובביטחונו של אדם.

בהתאם להלכה הפסוקה, מעשים שנועדו לפגוע ברכוש ולשלול רכוש פוגעים בסדרי החברה, פוגעים גם בזכויותיהם היסודיות של יחידה, ובנסיבות מסוימות יש בהם כדי לסכן את בטחונה של החברה ואת בטחונו של כל אדם בה. נוסף על כך, עבירות רכוש טומנות בחובן סיכון טבוע כי בתנאים מסוימים הן יבוצעו באלימות ותוך סיכון חיי אדם, או שלמות גופו, אם לצורך השגת הרכוש, אם לשם שמירה עליו ואם לצורך הימלטות המבצעים מעונש. מטעמים אלה, נקבע כי עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את בטחון האדם ואת בטחון הציבור וככאלה מקימות עילת מעצר (בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל, בש"פ 1911/11 רועי רוזה נ' מדינת ישראל; בש"פ 2034/12 אשרף ג'סאר נ' מדינת ישראל, בש"פ 3462/11 מדינת ישראל נ' עודה אבו עליון, בש"פ 6224/04 אלקיים נ' מדינת ישראל).

מעשי המשיב 3, כפי שפורטו באישומים 1-2, בראי קיומן של ראיות לכאורה להוכחתם, מקימים עילת מעצר נוכח

החשש להישנות המעשים, לסיכון בטחוננו של אדם ולסיכון בטחון הציבור וקניינו, כעולה מן המדיניות שהתווה בית המשפט העליון ביחס למעצר בעבירות רכוש. מעבר לאמור, מדובר במעשים המשבשים חיי מסחר תקינים ואת אמון הציבור ברישומי המקרקעין.

מעשיו של המשיב 3 משקפים התארגנות עם שותפים נוספים ומעידים על תחכום, תכנון מוקדם ותעוזה. לא מיוחס למשיב 3 מעשה חד פעמי, אלא התנהלות מתמשכת, חוזרת ונשנית, של מעשי זיוף ושימוש במסמכים מזויפים במטרה לקבל באמצעותם דבר במרמה.

המשיב 3 אף הפיק רווח ממשי ממעשי ההונאה נשוא האישום הראשון, ובהתאם לכתב האישום היקף ההונאה נאמד במיליונים.

המשיב 3 לא היסס לנצל מצוקתם של יורשים, שאיבדו קרובי משפחה, ונאלצו להתמודד גם עם אובדן הירושה בגין מעשי הונאה שביצע.

13. על מידת הסיכון הנשקף מן המשיב 3 ניתן ללמוד מחלקו המרכזי, הפעיל והדומיננטי במסכת מעשי ההונאה שבאישומים 1 ו-2 לכתב האישום.

בהתאם לכתב האישום, באישום הראשון זייף המשיב 3 יפוי כוח בלתי חוזר, תוך זיוף חתימת המוכר וחתימת עורך דין על יפוי הכוח המייפה כוח למכור חלקה לא לו ששוויה מוערך בכמיליון ₪. לאחר גילוי ההונאה, זייף חתימתו של הקונה וחתימת עורך דין על הסכם לביטול מכר הקרקע ועל בקשה לביטול הערת אזהרה, אותם ערך.

המשיב 3 עשה שימוש נרחב במסמכים המזויפים:

תחילה הציג בפני קונה מצג שווא לפיו המשיב בעל זכויות בקרקע מכוח אותו יפוי כוח מזויף, עשה עמו הסכם מכר ביחס לקרקע ואף קיבל ממנו באופן מיידי 300,000 ₪.

לאחר מכן, ניגש עם הקונה ללשכת רישום המקרקעין ורשם בטאבו הערת אזהרה על שם הקונה מכוח יפוי הכוח המזויף.

בסופו של יום, לאחר גילוי ההונאה ע"י היורשים הגיש המשיב 3 ללשכת רישום המקרקעין את המסמכים אותם זייף: הסכם לביטול מכר הקרקע ובקשה לביטול הערת האזהרה.

המשיב 3 הפיק רווח ממשי בסך 300,000 ₪ ממעשה ההונאה, אותו קיבל מן הקונה במעמד הסכם המכר. מעבר לכך, הסכום המלא לתשלום לפי הסכם המכר היה 800,000 ₪ וערך הקרקע כמיליון ₪.

חומרה יתרה יש לראות בעובדה שלאחר גילוי ההונאה לא נרתע מהמשך פגיעה ביורשים בדרשו מהם עשרות אלפי שקלים וביטול תלונתם במשטרה תמורת ביטול הערת האזהרה שנרשמה על ידו על בסיס הזיוף.

לפי האישום השני זייף המשיב 3 יפוי כוח בלתי חוזר המייפה כוחו לבצע פעולות בחלקה לא לו, על יפוי הכוח זייף חתימת המנוח וחתימת עורך דין. לאחר הגשת התלונה במשטרה זייף המשיב 3 חתימתו של הקונה וחתימת עורך דין על בקשה לביטול הערת אזהרה ועל הסכם לביטול מכר הקרקע, אותם ערך.

המשיב 3 עשה שימוש נרחב במסמכים המזויפים נשוא האישום השני:

המשיב 3 הציג עצמו באמצעות יפוי הכוח בפני קונה כבעל זכויות בקרקע וערך הסכם מכר עם קונה לפיה ישולם

למשיב 3 סך של 800,000 ₪ תמורת הקרקע.

המשיב 3 אף ניגש ללשכת רישום המקרקעין ומכוחו של יפוי הכוח המזויף נרשמה בפנקסי הטאבו הערת אזהרה על הקרקע לטובת הקונה.

לאחר גילוי ההונאה וזיוף בקשה לביטול הערת אזהרה וזיוף הסכם לביטול מכר הקרקע, ניגש המשיב 3 ללשכת רישום המקרקעין והגיש את המסמכים המזויפים.

שווי הקרקע נשוא האישום השני מוערך במיליון ₪ והסכום אותו ביקש המשיב 3 לשלשל לכיסו הנו 800,000 ₪.

14. מבחינת חלקו היחסי של המשיב 3 בכתב האישום, ביחס לחלקם של המשיבים האחרים, הדגשתי בהחלטתי מיום 9.4.14 כי המשיבים 1, 2 ו-3 עומדים בראש פרשת ההונאה דנן.

בסוגיית המעצר, אין מקום להשוות בין המשיבים 1 ו-3 לבין המשיבה 2 על רקע שחרורה ממניעים הומניטאריים ונוכח עברה הנקי. משכך, אתמקד בחלקו היחסי של המשיב 1 אל מול חלקו של המשיב 3, ככל שהדבר מתבקש לבחינת מידת מסוכנותם וסוגיית היתכנות השגת תכלית המעצר על דרך של חלופה.

באספקט זה, ומבלי לגרוע מחלקו המהותי של המשיב 1 **באישום הראשון והשני**, היקף המעשים המיוחסים למשיב 1 באישומים אלו מצומצם ביחס להיקף המיוחס למשיב 3. המשיב 1 זיף מסמכים יחד עם המשיב 3 ובכך מתמצה חלקו. לעומת זאת, המשיב 3 הוא היחיד שהפיק רווח ממשי ופוטנציאלי מן העסקאות הנ"ל, הוא שקישר באופן ישיר בין המעורבים בעסקאות ודאג להוציאן לפועל ע"י זיוף מסמכים רשמיים, ושימוש במסמכים המזויפים אותם ערך, הן מול קונה והן מול לשכת המקרקעין, וזאת במספר הזדמנויות ולשם קבלת דבר במרמה. באישום הראשון, גם לאחר גילוי ההונאה דרש מן היורשים ומבאת כוחם 30,000 ₪ וביטול התלונה במטרה תמורת הסרת רישום הערת האזהרה.

מן הפן המקל, **האישום השלישי** בוצע ע"י המשיבים 1 ו-2, ואין למשיב 3 כל חלק בפרשת ההונאה המתוארת באותו אישום, שבמסגרתו מדובר היה באדמות בשווי כולל של כ-2 מיליון דולר ושם זיפו המשיבים 1 ו-2 צו ירושה ועליו זיפו חתימת קאדי, כשהמשיבה 2 עשתה שימוש במסמכים המזויפים בבית המשפט המחוזי ובבי"ד שרעי.

15. חומרת העבירות המיוחסות למשיב 3, נסיבות ביצוען, השילוב בין עבירות הזיוף לבין עבירות של שימוש במסמכים מזויפים וקבלת דבר במרמה, החזרה על עבירות זהות במספר רב של הזדמנויות בכל אחת מעסקאות המקרקעין דנן, חלקו הדומיננטי והפעיל של המשיב 3 בביצוע העבירות, והעובדה שלא נרתע מהצגת מצג שווא באופן חוזר ונשנה בפני מוסדות מדינה ומניצול חוזר ונשנה של יורשים תמימים שאיבדו בני משפחה, כל אלה משקפים מסוכנות ורצידיביזם ומקימים חשש ממשי להישנות העבירות, היה וישוחרר המשיב 3.

16. בבסיס שחרור בחלופה ניצבת השאלה אם ניתן לתת אמון במשיב שיקיים תנאי שחרור. במקרה זה, נוכח אופי העבירות, עת עסקינן בעבירות זיוף ומרמה בהיקף משמעותי, בנסיבות המשקפות מסוכנות, רצידיביזם ומועדות להישנות העבירות, וכשהמשיב 3 עשה שימוש במסמכים המזויפים גם בפני לשכת רישום המקרקעין, במספר הזדמנויות חוזרות, לפני ואחרי גילוי דבר ההונאה, נראה כי אין על המשיב 3 מורא דין או דיין ולכן קיים קושי ליתן בו אמון בסיסי.

17. בבסיס שחרור בחלופה ניצבת השאלה אם ניתן לתת אמון במשיב 3 שיקיים תנאי שחרור. אופי העבירות דנן,

מסוכנותו כעולה מחלקו הדומיננטי באותן עבירות ומן התעוזה והתחכום שהפגין במהלך ביצועו, כמו גם ההונאה שבבסיסו, מקשים על מתן אמון במשיב 3 כי יקיים תנאי חלופה.

18. החשש כי לא ימלא אחר תנאי שחרורו, מתחזק נוכח הרשעתו הקודמת של המשיב 3, משנת 2011, בעבירה של הפרת הוראה חוקית. כעולה מת"פ (עכו) 27304-07-10 (הרשעה מס' 1), שהה המשיב 3 במעצר בית בביתו שבסכנין, אולם הפר תנאי השחרור עת יצא ממקום מעצר הבית.

19. עברו הפלילי של המשיב 3 מכביד ומחדד מסוכנותו ומועדותו. מגיליון המרשם הפלילי עולה כי לחובתו 15 הרשעות קודמות בעבירות של הפרת הוראה חוקית, עבירות רכוש רבות, עבירות זיוף, עבירות סמים רבות, עבירות אלימות חוזרות, בין השאר כלפי בת זוג, איומים, החזקת סכין ועוד.

בשנת 1997 נדון למאסר בפועל למשך 4 שנים ו-5 חודשים בגין עבירות סמים רבות.

בשנת 2010 נדון למאסר בפועל למשך 15 חודשים (כעולה מע"פ (חי') 43816-01-11 החל לרצות מאסרו ב-4/11) בגין התפרצות וגניבה, לאחר שהתפרץ לביתו של אחיו (המשיב 1) וגנב מהכספת.

הרשעתו האחרונה של המשיב 3 משנת 2011 אך העבירה האחרונה בה הורשע משנת 2009.

20. עבירת השימוש במסמך מזויף נשוא האישום הראשון לכתב האישום בוצעה לכאורה גם בנובמבר 2013 ומשכך כנגד המשיב 3 תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 6 חודשים, אשר הוטל עליו במסגרת ת"פ (עכו) 16925-03-09 (הרשעה מספר 2 בגיליון המרשם הפלילי). באותו תיק הוטל מאסר מותנה נוסף למשך 12 חודשים על עבירות רכוש מסוג פשע, אולם לא הוצגו בפניו ראיות לתחולתו במקרה זה.

הנה כי כן, העבירות דנן בוצעו, לכאורה, תקופה לא ארוכה לאחר סיום ריצוי מאסר למשך 15 חודשים ושעה שמאסר מותנה בר הפעלה היה תלוי ועומד כנגד המשיב 3.

21. עילת מעצר נוספת כנגד המשיב 3 נוגעת לקיומו של חשש סביר כי אם ישוחרר ישבש מהלכי משפט, כעולה ממהות העבירות דנן, שבבסיסן שיבוש חיי מסחר תקינים בדרכי זיוף ומרמה.

במקרה דנן, החשש מפני שיבוש מהלכי משפט, הדחת עדים והעלמת ראיות הנו קונקרטי וברור, שכן כעולה מן האישום הראשון, בשים לב להסכמה בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחתו, עת גילו יורשיה של בעלת הקרקע כי נרשמה הערת אזהרה (ע"י המשיב 3), הם הגישו לבית המשפט המחוזי בחיפה בקשה לצו מניעה, ובמהלך ההליך המשפטי, פנה המשיב 3 אל היורשים ואל עורכת הדין שייצגה אותם באותו הליך, הציע להסיר את הערת האזהרה ודרש תמורת הסרת ההערה כי יבטלו את התלונה שהגישו במשטרה בעניין זה וכי ישלמו לו 30,000 ₪.

22. בעניינו של המשיב 3 התקבל תסקיר שירות מבחן.

קצין המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות מעורבות בפלילים, לאור דפוסים התנהגותיים בעייתיים ואישיות בלתי בשלה ויציבה, שאליהם מתווספת מעורבותו של המשיב 3 בפלילים בעבר. בשל הערכת הסיכון הגבוהה, עברו הפלילי ומאפייני אישיותו של המשיב 3, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחררו ממעצר. עם

זאת, המליץ כי במסגרת המעצר ינתן מענה לבעיותיו הרפואיות של המשיב 3.

מן התסקיר עולה כי למשיב 3 השכלה אקדמאית ואף סיים תואר ראשון במנהל עסקים. לאחר גרושיו ב-1989 החל לצרוך אלכוהול וסמים, אך בשנת 2000 במאסרו הראשון, נגמל מסמים ושמר על נקיין מאז.

קצין המבחן פירט כי הנאשם כבן 57 סובל מבעיות נפשיות ומבעיות גופניות בגבו וצווארו.

קצין המבחן בחן את החלופה שהוצגה בפניו בבית המשיב 3, תחת פיקוח אשתו ואביו, ומצא כי אינה מתאימה.

23. הסגור המלומד עושה כל שביכולתו כדי לסייע בידי המשיב 3. תחילה הציע חלופת מעצר בבית המשיב 3 תחת פיקוח אביו ואחותו, חלופה שנבדקה ע"י שירות המבחן. בדיון מיום 02.06.14 הציע שתי חלופות נוספות: האחת, בבית המשיב 3 תחת פיקוח בתו, והשנייה ביחידה לנפגעי סמים בלשכת הרווחה בסכנין.

24. החלופה בבית המשיב 3 בסכנין, תחת פיקוח אשתו ואביו, על פניה אינה מתאימה לאיון מסוכנות המשיב 3. המשיב 3 הורשע בעבר (הרשעה מס' 3 בגיליון המרשם הפלילי) באלימות כלפי המשמורנית המוצעת בהיותה בת זוגו ולפי התסקיר מדובר באשה מגוננת שאינה רואה את הבעייתיות במעורבותו החוזרת ונשנית של בעלה בפלילים. אביו של המשיב 3 אדם בעל בעיות בריאותיות ולפי התרשמות שירות המבחן מצבו יקשה עליו לבצע את מלאכת הפיקוח. כאמור, קצין המבחן בחן חלופה זו ומצא כי אינה מתאימה לאיון מסוכנות המשיב 3.

25. בהחלטתי מיום 02.06.14 קבעתי כי בשלב זה אין מקום לשליחת המשיב 3 לתסקיר לבחינת החלופה ביחידה לנפגעי סמים, בטרם תובהר מהות החלופה ותנאיה. חלופה זו הוצעה לראשונה ע"י המשיב 3 במעמד הדיון. המשיב טען כי החלופה הנה פרי "ניסיונו איתם" ו"משיחה שערכה אשתו עם המטפלת הסוציאלית". לא הובא בפניי מסמך מטעם לשכת הרווחה בדבר נכונות היחידה לשמש כמשמורנים ואף לא הובהר מהם תנאי החלופה המוצעת במסגרתם, בעיקר שעה שהיחידה תשמש כחלופה בלעדית. יצוין כי בפן הטיפולי, כעולה מן התסקיר מיום 15.5.14, המשיב 3 הצהיר כי נגמל מסמים לפני שנת 2000 ולא הביע נזקקות טיפולית כלל.

המדובר, אפוא, בחלופה שמקורה בהשערה של המשיב 3, ופרטי החלופה אינם ברורים ולכן אין בידי בית המשפט לבדוק היתכנותה ובודאי שלא את התאמתה.

לא מצאתי כל הצדקה לבקש משירות המבחן לבדוק במסגרת תסקיר משלים, חלופה תאורטית שהעלה המשיב, שתנאיה והתכונות לא נבדקו כלל ע"י הסגור ולא הובהרו במסמך או תצהיר.

26. הגב' חנין חלאילה העידה בפניי והתחייבה לפקח על המשיב 3 ולדווח למשטרה במקרה של הפרה. המצהירה הסכימה לכך אף אם תצטרך לעזוב את מקור פרנסתה בשני מקומות עבודה שונים ואת לימודיה האקדמאיים ולפקח על המשיב 3 לאורך תקופה ממושכת.

יחד עם זאת, המדובר בביתו של המשיב. המשיב הנו כבן 57 שנים ולבתו טרם מלאו 25 שנים. המדובר בבחורה צעירה ונורמטיבית, אך ניכר כי תפיסת המציאות שלה ביחס למשיב 3 ולהתייחסותו אליה הנה שגויה.

הגב' חנין טענה בעדותה כי בינה לבין אביה קיים קשר בוגר, "קשר שעוטף אותו כימיה" וכי הוא לא ירשה לעצמו לעשות משהו שיזיק לה ולעתידה, בהתייחסה ליכולתה למנוע הפרת תנאים והישנות המעשים.

בפועל, מתסקיר שירות המבחן עולה כי המשיב 3 מתאר באופן שונה לגמרי את הקשר בינו לבין המצהירה. המשיב 3 תיאר "קשר רופף ומרוחק עם בתו הבכורה" (שהנה המצהירה דנן), קשר בלתי מחייב, שכן הן המשיב 3 והן גרושתו הותירו את גידולה של המצהירה בידי הסבתא והמצהירה מתגוררת לבדה בחיפה.

יצוין כי אין מדובר ב"צורת התבטאות" של המשיב 3, שכן בשונה מן הקשר המרוחק עם המצהירה, תיאר המשיב 3 את הקשר ה"משמעותי והקרוב" עם אשתו השנייה ושני ילדיהם.

המשיב 3 אינו רואה את הקשר עם המצהירה כפי שהיא עצמה רואה את אותו קשר ומבחינתו זהו קשר מרוחק, רופף ובלתי מחייב, כך שהמצהירה גדלה אצל סבתה ובהמשך לבדה. בנסיבות אלה, אין בידי לקבל את הצהרת המשמורנית כי אביה לא יפר תנאים רק כדי שלא יזיק לה.

כשנשאלה העדה כיצד תאמר לאביה מה לעשות, השיבה: "אני לא אמורה להגיד לאבא מה לעשות" וחזרה על כך שלא יעשה דבר שיזיק לה. העדה אינה מעלה על דעתה אפשרות של הפרת תנאים, וכי תצטרך למנעה ע"י מתן הוראה לאביה.

העדה הוסיפה בעדותה: "הגעתי היום בתקווה לשחרר את אבא מהמעצר...כדי שאבא ישתחרר ויהיה איתי ועם האחים שלי". למשמע עדות המצהירה, ניכר כי רוצה היא לסייע לאביה להשתחרר ממעצרו, אך נותר בלבי ספק רב אם תדווח למשטרה במקרה של הפרת תנאי שחרור, ביודעה כי בכך תביא למעצרו המחודש של אביה.

התרשמתי כי בתו של המשיב 3 אינה מהווה עבורו דמות סמכותית ולא תוכל למנוע הישנות המעשים, אם בשל גילה הצעיר ואם בשל הנימוקים לעיל.

משמורנית זו הוצעה כמשמורנית יחידה, שעתידה לפקח על המשיב 3, בביתו שבסכנין, לאורך כל שעות היממה. מובן שאין זו חלופה מתאימה, אף אם יתווסף איזוק אלקטרוני, שכן איזוק אלקטרוני לא יכול להוות תחליף לפיקוח אנושי הולם.

27. ברמה העקרונית, בנסיבות הספיציפיות של תיק זה, קיים קושי לקבל כחלופה ראויה חלופה המבוססת על משמורנית שהנה בת משפחה מדרגה ראשונה, ודאי שלא כמשמורנית יחידה, שכן לא אחת ניצל המשיב את קשריו המשפחתיים לשם ביצוע מעשים פליליים. מסקנה זו עולה מן הראיות לכאורה בתיק זה, שעה שאת העבירות דנן ביצע המשיב 3 בצוותא עם אחיו המשיב 1. כמו כן, עובדות האישום השני לכתב האישום דנן חושפות, לכאורה, הונאת בן משפחה אחר של המשיב 3. על קרבת המשפחה בינו לבין בדראן חלאילה ניתן ללמוד מהודעת אחיו מר זידאן חלאילה מיום 23.03.14 עמ' 2 ש' 53. באותה הודעה מסר מר זידאן, אחיו של המשיב 3, כי מזה למעלה מ-20 שנה המשיבים 1-3 מבצעים מעשי הונאה כלפיו וכלפי אח אחר בנוגע למקרקעין שנתקבלו בירושה, וזאת גם לאחר פסק בורות שנתקבל.

אחות המשיב, יוסרה, ציינה בפני שירות המבחן בתסקיר בעניינו של המשיב 1, כי היא ובעלה "אינם מעורבים במאבקי המשפחה בענייני שטחים וירושה", אולם קיומם של מאבקים בתוך המשפחה, בענייני שטחים, גם כיום, אומר דרשני ביחס למידת ההתאמה של החלופה המוצעת תחת פיקוח בת משפחה מקרבה ראשונה.

נוסף לאמור, בעברו של המשיב 3 הרשעה קודמת בתקיפת בת הזוג לה הוא נשוי כיום (הרשעה מספר 3) ואף הרשעה קודמת בגין התפרצות לבית אחיו המשיב 1 וגניבה מהכספת שבביתו (הרשעה מספר 2).

28. מן המקובץ עולה כי מתקיימות עילות מעצר מכוח מסוכנות ומכוח החשש לשיבוש ההליך המשפטי, שירות המבחן התרשם אף הוא מסיכון גבוה להישנות העבירות. החלופה המוצעת בבית המשיב 3 בסכנין, תחת פיקוח בתו, אינה מאיינת את הסיכון ואין בכוחה להשיג את תכלית המעצר. אפשרות אחרת לחלופה מטעם לשכת הרווחה לא הובהרה, מסמך או תצהיר בעניין זה לא הוגש ואיש לא התייצב כדי ליטול על עצמו את מלאכת הפיקוח והדיווח במסגרתה.

29. הסגור המלומד טען כי אין ליצור אפליה בין המשיב 3 לבין המשיבים האחרים, אולם עברו המכביד של המשיב 3, תסקיר שירות המבחן השלילי ביחס אליו, בשילוב עם חלקו הדומיננטי בעבירות דנן, מאבחנים אותו משאר המשיבים, ולכן אין במעצרו משום אפליה פסולה אלא **הבחנה לגיטימית ומותרת**.

30. היות שקיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב 3 בכתב האישום, על רקע קיומן של עילות מעצר, לאור תסקיר שירות המבחן, שאינו בא בהמלצה לשחרור ומצביע על רמת סיכון גבוהה להישנות המעשים, ובהעדר חלופה הולמת, הנני מורה על מעצרו של המשיב 3 עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

על רקע בעיותיו הגופניות והנפשיות של המשיב 3, כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנני מורה לשב"ס להביאו בפני רופא בהקדם האפשרי ולתת מענה לבעיותיו אלו במסגרת המעצר.

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ד, 05/06/2014 במעמד הנוכחים.

עדי במביליה - אינשטיין, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הסגור המלומד הציג היום, לראשונה, מכתב מטעם אגף הרווחה בעיריית סכנין לפיו מוכנים הם לקבלו למסגרת

עמוד 11

הטיפול ביחידה ולהציע לו תכנית טיפול מותאמת למצבו.

במכתב זה לא הובהר מהות הטיפול המוצע, מה יכלול, כיצד מתיישב הרשום במכתב עם דברי המשיב בפני שירות המבחן כי נגמל בשנת 2000 ובעיקר לא הובהר אם לשכת הרווחה מוכנה לשמש כחלופת מעצר, באיזה מסגרת ישה המשיב במהלך הטיפול המוצע והאם לשכת הרווחה מוכנה לשמש כגורם מפקח במהלך הטיפול ומה מהות הפיקוח המוצע.

לכשתובהר החלופה המוצעת בהקשר הנ"ל, תבחן לגופה ובשים לב לנימוקי החלטתי מהיום.

<#5#

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ד, 05/06/2014 במעמד הנוכחים.

עדי במביליה - אינשטיין, שופטת